

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
171

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Ν. Δ. 4218. Περὶ κυρώσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων». 1
- Ν. Δ. 4219. Περὶ ἀξίωσης τῶν ὀργανικῶν ἀριθμῶν τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4218

Περὶ κυρώσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφεῖσα ἐν Στρασβούργῳ τὴν 20ην Ἀπριλίου 1959 Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων», ἔχουσα ὡς κατωτέρω

ἐν Ἀγγλικῷ καὶ Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει, ὡς μεταβάλλεται αὕτη κατόπιν τῶν γενομένων κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἐπιφυλάξεων, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 23 τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον δεύτερον.

- Ἐναντὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς συμβάσεως ἔχει ἰσχὺν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 97 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.
- Ἐναντὶ τοῦ ἀρθροῦ 11 τῆς συμβάσεως ἔχει ἰσχὺν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 459 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

EUROPEAN CONVENTION
ON MUTUAL ASSISTANCE
IN CRIMINAL MATTERS

PREAMBLE

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its Members;

Believing that the adoption of common rules in the field of mutual assistance in criminal matters will contribute to the attainment of this aim;

Considering that such mutual assistance is related to the question of extradition, which has already formed the subject of a Convention signed on 13th December 1957.

Have agreed as follows:

CHAPTER I.

General provisions

Article 1.

1. The Contracting Parties undertake to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

2. This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts or offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

Article 2.

Assistance may be refused:

(a) if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence, an offence connected with a political offence, or a fiscal offence;

(b) if the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of its country.

CHAPTER II

Letters Rogatory

Article 3

1. The requested Party shall execute in the manner provided for by its law letters rogatory relating to a criminal matter and addressed to it by the judicial authorities of the requesting Party for the purpose of procuring evidence or transmitting articles to be produced in evidence, records or documents.

2. If the requesting Party desires witnesses or experts to give evidence on oath, it shall expressly so request, and the requested Party shall comply with the request if the law of its country does not prohibit it.

3. The requested Party may transmit certified copies or certified photostat copies of records or documents requested, unless the requesting Party expressly requests the transmission of originals, in which case the requested Party shall make every effort to comply with the request.

Article 4

On the express request of the requesting Party the requested Party shall state the date and place of execution of the letters rogatory. Officials and interested persons may be present if the requested Party consents.

Article 5

1. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of

Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, reserve the right to make the execution of letters rogatory for search for property dependent on one or more of the following conditions:

a) that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party;

b) that the offence motivating the letters rogatory is an extraditable offence in the requested country;

c) that execution of the letters rogatory is consistent with the law of the requested Party.

2. Where a Contracting Party makes a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article, any other Party may apply reciprocity.

Article 6.

1. The requested Party may delay the handing over of any property, records or documents requested, if it requires the said property, records or documents in connection with pending criminal proceedings.

2. Any property, as well as original records or documents, handed over in execution of letters rogatory shall be returned by the requesting Party to the requested Party as soon as possible unless the latter Party waives the return thereof.

CHAPTER III

Service of Writs and Records of Judicial Verdicts - Appearance of Witnesses, Expert and Prosecuted Persons.

Article 7.

1. The requested Party shall effect service of writs and records of judicial verdicts which are transmitted to it for this purpose by the requesting Party.

Service may be effected by simple transmission of the writ or record to the person to be served. If the requesting Party expressly so requests, service shall be effected by the requested Party in the manner provided for the service of analogous documents under its own law or in a special manner consistent with such law.

2. Proof of service shall be given by means of a receipt dated and signed by the person served or by means of a declaration made by the requested Party that service has been effected and stating the form and date of such service. One or other of these documents shall be sent immediately to the requesting Party. The requested Party shall, if the requesting Party so requests, state whether service has been effected in accordance with the law of the requested Party. If service cannot be effected, the reasons shall be communicated immediately by the requested Party to the requesting Party.

3. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, request that service of a summons on an accused person who is in its territory be transmitted to its authorities by a certain time before the date set for appearance. This shall be specified in the aforesaid declaration and shall not exceed 50 days.

This time shall be taken into account when the date of appearance is being fixed and when the summons is being transmitted.

Article 8.

A witness or expert who has failed to answer a summons to appear, service of which has been requested, shall not, even if the summons contains a notice of penalty, be subjected to any punishment or measure of restraint, unless subsequently he voluntarily enters the

territory of the requesting Party and is there again duly summoned.

Article 9.

The allowances, including subsistence, to be paid and the travelling expenses to be refunded to a witness or expert by the requesting Party shall be calculated as from his place of residence and shall be at rates at least equal to those provided for in the scales and rules in force in the country where the hearing is intended to take place.

Article 10.

1. If the requesting Party considers the personal appearance of a witness or expert before its judicial authorities especially necessary, it shall so mention in its request for service of the summons and the requested Party shall invite the witness or expert to appear.

The requested Party shall inform the requesting Party of the reply of the witness or expert.

2. In the case provided for under paragraph 1 of this Article the request or the summons shall indicate the approximate allowances payable and the travelling and subsistence expenses refundable.

3. If a specific request is made, the requested Party may grant the witness or expert an advance. The amount of the advance shall be endorsed on the summons and shall be refunded by the requesting Party.

Article 11.

1. A person in custody whose personal appearance as a witness or for purposes of confrontation is applied for by the requesting Party, shall be temporarily transferred to the territory where the hearing is intended to take place, provided that he shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 in so far as these are applicable.

Transfer may be refused :

- a) if the person in custody does not consent,
- b) if his presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party,
- c) if transfer is liable to prolong his detention, or
- d) if there are other overriding grounds for not transferring him to the territory of the requesting Party.

2. Subject to the provisions of Article 2. in a case coming within the immediately preceding paragraph, transit of the person in custody through the territory of a third State, Party to this Convention, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested.

A Contracting Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3. The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transit is requested applies for his release.

Article 12.

1. A witness or expert, whatever his nationality, appearing on a summons before the judicial authorities of the requesting Party shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty in the territory of that Party in respect of acts or convictions/antior to his departure from the territory of the requested Party.

2. A person, whatever his nationality, summoned before the judicial authorities of the requesting Party to answer for acts forming the subject of proceedings against him, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty

for acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party and not specified in the summons.

3. The immunity provided for in this article shall cease when the witness or expert or prosecuted person, having had for a period of fifteen consecutive days from the date when his presence is no longer required by the judicial authorities an opportunity of leaving, has nevertheless remained in the territory, or having left it, has returned.

CHAPTER IV

Judicial Records

Article 13.

1. A requested Party shall communicate extracts from and information relating to judicial records, requested from it by the judicial authorities of a Contracting Party and needed in a criminal matter, to the same extent that these may be made available to its own judicial authorities in like case.

2. In any case other than that provided for in paragraph 1 of this Article the request shall be complied with in accordance with the conditions provided for by the law, regulations or practice of the requested Party.

CHAPTER V

Procedure

Article 14.

1. Requests for mutual assistance shall indicate as follows :

- a) the authority making the request,
- b) the object of and the reason for the request,
- c) where possible, the identity and the nationality of the person concerned, and
- d) where necessary, the name and address of the person to be served.

2. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 shall, in addition, state the offence and contain a summary of the facts.

Article 15.

1. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 as well as the applications referred to in Article II shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

2. In case of urgency, letters rogatory may be addressed directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party. They shall be returned together with the relevant documents through the channels stipulated in paragraph 1 of this article.

3. Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.

4. Requests for mutual assistance, other than those provided for in paragraphs 1 and 3 of this article and, in particular, requests for investigation preliminary to prosecution, may be communicated directly between the judicial authorities.

5. In cases where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

6. A Contracting Party may, when signing this

Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, give notice that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article, or require that, in a case provided for in paragraph 2 of this article, a copy of the letters rogatory shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice.

7. The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Contracting Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities.

Article 16.

1. Subject to paragraph 2 of this article, translations of requests and annexed documents shall not be required.

2. Each Contracting Party may, when signing or depositing its instrument of ratification or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, reserve the right to stipulate that requests and annexed documents shall be addressed to it accompanied by a translation into its own language or into either of the official languages of the Council of Europe or into one of the latter languages, specified by it. The other Contracting Parties may apply reciprocity.

3. This article is without prejudice to the provisions concerning the translation of requests or annexed documents contained in the agreements or arrangements in force or to be made, between two or more Contracting Parties.

Article 17.

Evidence or documents transmitted pursuant to this Convention shall not require any form of authentication.

Article 18.

Where the authority which receives a request for mutual assistance has no jurisdiction to comply therewith, it shall, ex officio, transmit the request to the competent authority of its country and shall so inform the requesting Party through the direct channels, if the request has been addressed through such channels.

Article 19.

Reasons shall be given for any refusal of mutual assistance.

Article 20.

Subject to the provisions of Article 9, execution of requests for mutual assistance shall not entail refunding of expenses except those incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party or the transfer of a person in custody carried out under Article II.

CHAPTER VI

Laying of Information in Connection with Proceedings

Article 21.

1. Information laid by one Contracting Party with a view to proceedings in the courts of another Party shall be transmitted between the Ministries of Justice concerned unless a Contracting Party avails itself of the option provided for in paragraph 6 of Article 15.

2. The requested Party shall notify the requesting Party of any action taken on such information and shall forward a copy of the record of any verdict pronounced.

3. The provisions of Article 19 shall apply to information laid under paragraph 1 of this article.

CHAPTER VII

Exchange of information from judicial records.

Article 22.

Each Contracting Party shall inform any other Party of all criminal convictions and subsequent measures in respect of nationals of the latter Party, entered in the judicial records. Ministries of Justice shall communicate such information to one another at least once a year. Where the person concerned is considered a national of two or more other Contracting Parties, the information shall be given to each of these Parties, unless the person is a national of the Party in the territory of which he was convicted.

CHAPTER VIII

Final Provisions

Article 23.

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.

2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary-General of the Council of Europe.

3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

Article 24.

A Contracting Party may, when signing the Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purposes of the Convention, deem judicial authorities.

Article 25

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.

2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments, and in respect of Italy, it shall also apply to the territory of Somaliland under Italian administration.

3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the Land of Berlin by notice addressed to the Secretary-General of the Council of Europe.

4. In respect of the Kingdom of the Netherlands, the Convention shall apply to its European territory. The Netherlands may extend the application of this Convention to the Netherlands Antilles, Surinam and Netherlands New Guinea by notice addressed to the Secretary-General of the Council of Europe.

5. By direct arrangement between two or more Contracting Parties and subject to the conditions laid down in the arrangement, the application of this Convention may be extended to any territory, other than the territories mentioned in paragraph in 1, 2, 3 and 4 of this article, of one of these Parties, for the international relations of which any such Party is responsible.

Article 26.

1. Subject to the provisions of Article 15, paragraph 7, and Article 16, paragraph 3, this Convention shall, in respect of those countries to which it applies, supersede the provisions of any treaties, conventions or bilateral agreements governing mutual assistance in criminal matters between any two Contracting Parties.

2. This Convention shall not affect obligations incurred under the terms of any other bilateral or multilateral international convention which contains or

may contain clauses governing specific aspects of mutual assistance in a given field.

3. The Contracting Parties may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements on mutual assistance in criminal matters only in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

4. Where, as between two or more Contracting Parties, mutual assistance in criminal matters is practised on the basis of uniform legislation or of a special system providing for the reciprocal application in their respective territories of measures of mutual assistance, these Parties shall, notwithstanding the provisions of this Convention, be free to regulate their mutual relations in this field exclusively in accordance with such legislation or system. Contracting Parties which, in accordance with this paragraph, exclude as between themselves the application of this Convention shall notify the Secretary-General of the Council of Europe accordingly.

Article 27.

1. This Convention shall be open to signature by the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council.

2. The Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the third instrument of ratification.

3. As regards any signatory ratifying subsequently the Convention shall come into force 90 days after the deposit of its instrument of ratification.

Article 28.

1. The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a Member of the Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation obtains the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.

2. Accession shall be by deposit with the Secretary-General of the Council of an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 29.

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary-General of the Council of Europe. Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary-General of the Council received such notification.

Article 30.

The Secretary-General of the Council of Europe shall notify the Members of the Council and the Government of any State which has acceded to this Convention of :

- a) the names of the Signatories and the deposit of any instrument of ratification or accession ;
- b) the date of entry into force of this Convention ;
- c) any notification received in accordance with the provisions of Article 5 - paragraph 1, Article 7 - paragraph 3, Article 15 - paragraph 6, Article 16 - paragraph 2, Article 24, Article 25 - paragraphs 3 and 4, or Article 26 - paragraph 4 ;
- d) any reservation made in accordance with Article 23, paragraph 1 ;
- e) the withdrawal of any reservation in accordance with Article 23, paragraph 2 ;
- f) any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 29 and the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 20th day of April 1959 in English and French, both texts being equally autho-

ritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory and acceding Governments. For the Government of the Republic of Austria :

Reservation to Article 1 (1)

Austria will only grant assistance in proceedings in respect of offences also punishable under Austrian law and the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities.

Reservation to Article 2 (a)

Austria will not lend assistance in the case of offences referred to under (a).

Reservation to Article 2 (b)

In «other essential interests of its country» Austria will include maintaining the secrecy stipulated by Austrian legislation.

Declaration concerning Article 5 (1)

Austria will make the execution of letters rogatory for search or seizure of property subject to the condition laid down in sub-paragraph (c).

Declaration concerning Article 16 (2).

Austria will require that requests for assistance and annexed documents which, in accordance with Article 15 (2), will be addressed directly to the Austrian judicial authorities or Department of Public Prosecution, shall be accompanied by a translation into German.

Declaration concerning Article 24.

For the purposes of the Convention, Austria will regard as judicial authorities the Criminal Courts, the Department of Public Prosecution and the Federal Ministry of Justice.

Leopold Figl

For the Government of the Kingdom of Belgium :

On signing the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters the Belgian Government declares :

1. that it will avail itself of the option provided for under Article 5 (1) b of the Convention and will not allow execution of letters rogatory for search or seizure except for extraditable offences ;

2. that it makes the following reservations :

a) the temporary transfer of prisoners provided for in Article 11 will not be authorised ;

b) the «subsequent measures» referred to in Article 22 will not be notified automatically; but the possibility of such notification will not be ruled out in particular cases and on the request of the authorities concerned ;

c) the Belgian Government, notwithstanding the provisions of Article 26, reserves the right to maintain or to conclude with adjacent countries bilateral or multilateral agreements offering wider scope for mutual assistance in criminal matters.

P. Wigny

For the Government of the Kingdom of Denmark

Kjeld Philip

For the Government of the French Republic :

The French Government declares that, by reason of the internal organisation and functioning of the judicial records department in France, the authorities responsible are unable to inform automatically the Contracting Parties to the present Convention, under Article 22 thereof, of measures taken subsequently to the conviction of their nationals—such as measures of clemency, rehabilitation or amnesty—which are entered in the judicial records.

The French Government gives, however, an assurance that the responsible authorities, if requested to do so in particular cases, will as far as possible supply the said Contracting Parties with details of the position

of their nationals as regards the criminal law.

The French Government declares that the authorities to be considered for the purposes of this Convention as French judicial authorities are the following :

— first presidents, presidents, counsellors and judges («conseillers») of criminal courts,

— examining magistrates («juges d'instruction») of those courts,

— members of the Department of Public Prosecution («ministère public») acting in those courts, namely:

— directors of Public Prosecution,

— deputy directors of Public Prosecution,

— Assistant Public Prosecutors,

— heads of the Prosecution Department in courts of first instance and their assistants,

— representatives of the Department of Public Prosecution in police courts.

— judge-advocates in courts martial.

For the Government of the Federal

Republic of Germany :

von MERKATZ

For the Government of the Kingdom of Greece:

The Greek Government formulates reservations with regard to Article 4 and II of the Convention, which are incompatible with Articles 97 and 459 of the Greek of Criminal Procedure.

CAMBALOURIS

For the Government of the Icelandic Republic

For the Government of Ireland

For the Government of the Italian Republic :

PELLA

For the Government of the Grand Duchy of Luxembourg :

E. SCHAUS

For the Government of the Kingdom of the Netherlands :

For the Government of the Kingdom of Norway :

For the Government of the Kingdom of Sweden :

Leif BELFRAGE

For the Government of the Turkish Republic :

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

CONVENTION EUROPEENNE

D'ENTRAIDE JUDICIAIRE

EN MATIERE PENALE

PREAMBULE

Les Gouvernements signataires, Membres du Conseil de l'Europe,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres;

Convaincus que l'adoption de règles communes dans le domaine de l'entraide judiciaire pénale est de nature à atteindre cet objectif;

Considérant que l'entraide judiciaire est une matière connexe à celle de l'extradition qui a déjà fait l'objet d'une convention en date du 13 décembre 1957,

Sont convenus de ce qui suit:

TITRE I.

Dispositions générales

Article 1er

I. Les Parties Contractantes s'engagent à s'accorder mutuellement, selon les dispositions de la présente Convention, l'aide judiciaire la plus large possible dans toute procédure visant des infractions dont la répression est, au moment où l'entraide est demandée, de la compétence des autorités judiciaires de la Partie requérante.

2. La présente Convention ne s'applique ni à l'exécution des décisions d'arrestations et des condamnations ni aux infractions militaires qui ne constituent pas des infractions de droit commun.

Article 2.

L'entraide judiciaire pourra être refusée:

(a) si la demande se rapporte à des infractions considérées par la Partie requise soit comme des infractions politiques, soit comme des infractions connexes à des infractions politiques, soit comme des infractions fiscales;

(b) si la partie requise estime que l'exécution de la demande est de nature à porter atteinte à la sécurité l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de son pays.

TITRE II.

Commissions Rogatoires.

Article 3.

1. La Partie requise fera exécuter, dans les formes prévues par sa législation, les commissions rogatoires relatives à une affaire pénale qui lui seront adressées par les autorités judiciaires de la Partie requérante et qui ont pour objet d'accomplir des actes d'instruction ou de communiquer des pièces à conviction, des dossiers ou des documents.

2. Si la Partie requérante désire que les témoins ou les experts déposent sous serment, elle en fera expressément la demande et la Partie requise y donnera suite si la loi de son pays ne s'y oppose pas.

3. La Partie requise pourra ne transmettre que des copies ou photocopies certifiées conformes des dossiers ou documents demandés. Toutefois, si la Partie requérante demande expressément la communication des originaux, il sera donné suite à cette demande dans toute la mesure du possible.

Article 4.

Si la Partie requérante le demande expressément, la Partie requise l'informerá de la date et du lieu d'exécution de la commission rogatoire. Les autorités et personnes en cause pourront assister à cette exécution si la Partie requise y consent.

Article 5.

1. Toute Partie Contractante pourra, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réserver la faculté de soumettre l'exécution des commissions rogatoires aux fins de perquisition ou saisie d'objets à une ou plusieurs des conditions suivantes :

a) l'infraction motivant la commission rogatoire doit être punissable selon la loi de la Partie requérante et de la Partie requise;

b) l'infraction motivant la commission rogatoire doit être susceptible de donner lieu à extradition dans le pays requis;

c) l'exécution de la commission rogatoire doit être compatible avec la loi de la Partie requise.

2. Lorsqu'une Partie Contractante aura fait une déclaration conformément au paragraphe 1er du présent article, toute autre Partie pourra appliquer la règle de la réciprocité.

Article 6.

1. La Partie requise pourra surseoir à la remise des objets, dossiers ou documents dont la communication est demandée, s'ils lui sont nécessaires pour une procédure pénale en cours.

2. Les objets, ainsi que les originaux des dossiers et documents, qui auront été communiqués en exécution d'une commission rogatoire, seront renvoyés aussitôt que possible par la Partie requérante à la Partie requise, à moins que celle-ci n'y renonce.

TITRE III.

Remise d'actes de Procédure et de Décisions Judiciaires—Comparution de Témoins, Experts et Personnes Poursuivies.

Article 7.

1. La Partie requise procédera à la remise des actes de procédure et des décisions judiciaires qui lui seront envoyés à cette fin par la Partie requérante.

Cette remise pourra être effectuée par simple transmission de l'acte ou de la décision au destinataire. Si la partie requérante le demande expressément, la Partie requise effectuera la remise dans une des formes prévues par sa législation pour les significations analogues ou dans une forme spéciale compatible avec cette législation.

2. La preuve de la remise se fera au moyen d'un récépissé daté et signé par le destinataire ou d'une déclaration de la Partie requise constatant le fait, la forme et la date de la remise. L'un ou l'autre de ces documents sera immédiatement transmis à la Partie requérante. Sur demande de cette dernière, la Partie requise précisera si la remise a été faite conformément à sa loi. Si la remise n'a pu se faire, la Partie requise en fera connaître immédiatement le motif à la Partie requérante.

3. Toute Partie Contractante pourra, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, demander que la citation à comparaître destinée à une personne poursuivie se trouvant sur son territoire soit transmise à ses autorités dans un certain délai avant la date fixée pour la comparution. Ce délai sera précisé dans ladite déclaration et ne pourra pas excéder 50 jours.

Il sera tenu compte de ce délai en vue de la fixation de la date de comparution et lors de la transmission de la citation.

Article 8.

Le témoin ou l'expert qui n'aura pas déféré à une citation à comparaître dont la remise a été demandée ne pourra être soumis, alors même que cette citation contiendrait des injonctions, à aucune sanction ou mesure de contrainte, à moins qu'il ne se rende par la suite de son plein gré sur le territoire de la Partie requérante et qu'il n'y soit régulièrement cité à nouveau.

Article 9.

Les indemnités à verser, ainsi que les frais de voyage et de séjour à rembourser au témoin ou à l'expert par la Partie requérante seront calculés depuis le lieu de leur résidence et lui seront accordés selon des taux au moins égaux à ceux prévus par les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition doit avoir lieu.

Article 10.

1. Si la Partie requérante estime que la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert devant ses autorités judiciaires est particulièrement nécessaire, elle en fera mention dans la demande de remise de la citation et la Partie requise invitera ce témoin ou cet expert à comparaître.

La Partie requise fera connaître la réponse du témoin ou de l'expert à la Partie requérante.

2. Dans le cas prévu au paragraphe 1er du présent article, la demande ou la citation devra mentionner le montant approximatif des indemnités à verser, ainsi que des frais de voyage et de séjour à rembourser.

3. Si une demande lui est présentée à cette fin, la Partie requise pourra consentir une avance au témoin ou à l'expert. Celle-ci sera mentionnée sur la citation et remboursée par la Partie requérante.

Article 11.

1. Toute personne détenue dont la comparution personnelle en qualité de témoin ou aux fins de confron-

tation est demandée par la Partie requérante sera transférée temporairement sur le territoire où l'audition doit avoir lieu, sous condition de son renvoi dans le délai indiqué par la Partie requise et sous réserve des dispositions de l'article 12 dans la mesure où celles-ci peuvent s'appliquer.

Le transfèrement pourra être refusé :

- a) si la personne détenue n'y consent pas,
- b) si sa présence est nécessaire dans une procédure pénale en cours sur le territoire de la Partie requise,
- c) si son transfèrement est susceptible de prolonger sa détention ou
- d) si d'autres considérations impérieuses s'opposent à son transfèrement sur le territoire de la Partie requérante.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent et sous réserve des dispositions de l'article 2, le transit de la personne détenue par un territoire d'un Etat tiers, Partie à la présente Convention, sera accordé sur demande accompagnée de tous documents utiles et adressée par le Ministère de la Justice de la Partie requérante au Ministère de la Justice de la Partie requise du transit.

Toute Partie Contractante pourra refuser d'accorder le transit de ses ressortissants.

3. La personne transférée devra rester en détention sur le territoire de la Partie requérante et, le cas échéant, sur le territoire de la Partie requise du transit, à moins que la Partie requise du transfèrement ne demande sa mise en liberté.

Article 12.

1. Aucun témoin ou expert, de quelque nationalité qu'il soit, qui à la suite d'une citation, comparaitra devant les autorités judiciaires de la Partie requérante, ne pourra être ni poursuivi, ni détenu, ni soumis à aucune autre restriction de sa liberté individuelle sur le territoire de cette Partie pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de la Partie requise.

2. Aucune personne, de quelque nationalité qu'elle soit, citée devant les autorités judiciaires de la Partie requérante afin d'y répondre de faits pour lesquels elle fait l'objet de poursuites, ne pourra y être ni poursuivie, ni détenue, ni soumise à aucune autre restriction de sa liberté individuelle pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de la Partie requise et non visés par la citation.

3. L'immunité prévue au présent article cessera lorsque le témoin, l'expert ou la personne poursuivie, ayant eu la possibilité de quitter le territoire de la Partie requérante pendant quinze jours consécutifs, après que sa présence n'était plus requise par les autorités judiciaires, sera néanmoins demeurée sur ce territoire ou y sera retournée après l'avoir quitté.

TITRE IV.

Casier Judiciaire.

Article 13.

1. La Partie requise communiquera, dans la mesure où ses autorités judiciaires pourraient elles-mêmes les obtenir en pareil cas, les extraits du casier judiciaire et tous renseignements relatifs à ce dernier qui lui seront demandés par les autorités judiciaires d'une Partie Contractante pour les besoins d'une affaire pénale.

2. Dans les cas autres que ceux prévus au paragraphe 1er du présent article, il sera donné suite à pareille demande dans les conditions prévues par la législation ou les règlements ou la pratique de la Partie requise.

TITRE V.

Procédure

Article 14.

1. Les demandes d'entraide devront contenir les indications suivantes :

- a) l'autorité dont émane la demande,
- b) l'objet et le motif de la demande,
- c) dans la mesure du possible, l'identité et la nationalité de la personne en cause, et
- d) le nom et l'adresse du destinataire s'il y a lieu.

2. Les commissions rogatoires prévues aux articles 3, 4 et 5 mentionneront en outre l'inculpation et contiendront un exposé sommaire des faits.

Article 15.

1. Les commissions rogatoires prévues aux articles 3, 4 et 5 ainsi que les demandes prévues à l'article 11 seront adressées par le Ministère de la Justice de la Partie requérante au Ministère de la Justice de la Partie requise et renvoyées par la même voie.

2. En cas d'urgence, lesdites commissions rogatoires pourront être adressées directement par les autorités judiciaires de la Partie requérante aux autorités de la Partie requise. Elles seront renvoyées accompagnées des pièces relatives à l'exécution par la voie prévue au paragraphe 1er du présent article.

3. Les demandes prévues au paragraphe 1er de l'article 13 pourront être adressées directement par les autorités judiciaires au service compétent de la Partie requise, et les réponses pourront être renvoyées directement par ce service. Les demandes prévues au paragraphe 2 de l'article 13 seront adressées par le Ministère de la Justice de la Partie requérante au Ministère de la Justice de la Partie requise.

4. Les demandes d'entraide judiciaire, autres que celles prévues aux paragraphes 1 et 3 du présent article et notamment les demandes d'enquête préliminaire à la poursuite, pourront faire l'objet de communications directes entre autorités judiciaires.

5. Dans les cas où la transmission directe est admise par la présente Convention, elle pourra s'effectuer par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de Police criminelle (Interpol).

6. Toute Partie Contractante pourra, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe soit faire savoir que toutes ou certaines demandes d'entraide judiciaire doivent lui être adressées par une voie autre que celle prévue au présent article, soit demander que, dans le cas prévu au paragraphe 2 de cet article, une copie de la commission rogatoire soit communiquée en même temps à son Ministère de la Justice.

7. Le présent article ne portera pas atteinte aux dispositions des accords ou arrangements bilatéraux en vigueur entre Parties Contractantes, selon lesquelles la transmission directe des demandes d'entraide judiciaire entre les autorités des Parties est prévue.

Article 16

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la traduction des demandes et des pièces annexes ne sera pas exigée.

2. Toute Partie Contractante pourra au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes lui soient adressées accompagnées, soit d'une traduction dans sa propre langue, soit d'une traduction dans l'une

quelconque des langues officielles du Conseil de l'Europe ou dans celle de ces langues qu'elle indiquera. Les Parties pourront appliquer la règle de la réciprocité.

3. Le présent article ne portera pas atteinte aux dispositions relatives à la traduction des demandes et pièces annexes contenues dans les accords ou arrangements en vigueur ou à intervenir entre deux ou plusieurs Parties Contractantes.

Article 17.

Les pièces et documents transmis en application de la présente Convention seront dispensés de toutes formalités de législation.

Article 18.

Si l'autorité saisie d'une demande d'entraide est incompétente pour y donner suite, elle transmettra d'office cette demande à l'autorité compétente de son pays et, dans le cas où la demande a été adressée par la voie directe, elle en informera par la même voie la Partie requérante.

Article 19.

Tout refus d'entraide judiciaire sera motivé.

Article 20.

Sous réserve des dispositions de l'article 9, l'exécution des demandes d'entraide ne donnera lieu au remboursement d'aucuns frais, à l'exception de ceux occasionnés par l'intervention d'experts sur le territoire de la Partie requise et par le transfèrement de personnes détenues effectué en application de l'article 11.

TITRE VI.

Dénonciation aux fins de Poursuites.

Article 21.

1. Toute dénonciation adressée par une Partie Contractante en vue de poursuites devant les tribunaux d'une autre Partie fera l'objet de communications entre Ministères de la Justice. Cependant les Parties Contractantes pourront user de la faculté prévue au paragraphe 6 de l'article 15.

2. La Partie requise fera connaître la suite donnée à cette dénonciation et transmettra s'il y a lieu copie de la décision intervenue.

3. Les dispositions de l'article 16 s'appliqueront aux dénonciations prévues au paragraphe 1er du présent article.

TITRE VII

Echange d'avis de condamnation

Article 22.

Chacune des Parties Contractantes donnera à la Partie intéressée avis des sentences pénales et des mesures postérieures qui concernent les ressortissants de cette Partie et ont fait l'objet d'une inscription au casier judiciaire. Les Ministères de la Justice se communiqueront ces avis au moins une fois par an. Si la personne en cause est considérée comme ressortissante de deux ou plusieurs Parties Contractantes, les avis seront communiqués à chacune des Parties intéressées à moins que cette personne ne possède la nationalité de la Partie sur le territoire de laquelle elle a été condamnée.

TITRE VIII

Dispositions Finales

Article 23.

1. Toute Partie Contractante pourra, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, formuler une réserve au sujet d'une ou de plusieurs dispositions déterminées de la Convention.

2. Toute Partie Contractante qui aura formulé une réserve la retirera aussitôt que les circonstances le permettront. Le retrait des réserves sera fait par no-

tification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

3. Une Partie Contractante qui aura formulé une réserve au sujet d'une disposition de la Convention ne pourra prétendre à l'application de cette disposition par une autre Partie que dans la mesure où elle l'aura elle-même acceptée.

Article 24.

Toute Partie Contractante pourra, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, indiquer quelles autorités elle considérera comme des autorités judiciaires aux fins de la présente Convention.

Article 25.

1. La présente Convention s'appliquera aux territoires métropolitains des Parties Contractantes.

2. Elle s'appliquera également, en ce qui concerne la France, à l'Algérie et aux départements d'outre-mer, et, en ce qui concerne l'Italie, au territoire de la Somalie sous administration italienne.

3. La République Fédérale d'Allemagne pourra étendre l'application de la présente Convention au Land Berlin par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

4. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, la présente Convention s'appliquera à son territoire européen. Le Royaume pourra étendre l'application de la Convention aux Antilles néerlandaises, au Surinam et à la Nouvelle-Guinée néerlandaise par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

5. Par arrangement direct entre deux ou plusieurs Parties Contractantes, le champ d'application de la présente Convention pourra être étendu, aux conditions qui seront stipulées dans cet arrangement, à tout territoire d'une de ces Parties autre que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article et dont une des Parties assure les relations internationales.

Article 26.

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 7 de l'article 15 et du paragraphe 3 de l'article 16, la présente Convention abroge, en ce qui concerne les territoires auxquels elle s'applique, celles des dispositions des traités, conventions ou accords bilatéraux qui, entre deux Parties Contractantes, régissent l'entraide judiciaire en matière pénale.

2. Toutefois la présente Convention n'affectera pas les obligations contenues dans les dispositions de toute autre convention internationale de caractère bilatéral ou multilatéral, dont certaines clauses régissent ou régiront, dans un domaine déterminé, l'entraide judiciaire sur des points particuliers.

3. Les Parties Contractantes ne pourront conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs à l'entraide judiciaire en matière pénale que pour compléter les dispositions de la présente Convention ou pour faciliter l'application des principes contenus dans celle-ci.

4. Lorsque, entre deux ou plusieurs Parties Contractantes, l'entraide judiciaire en matière pénale se pratique sur la base d'une législation uniforme ou d'un régime particulier prévoyant l'application réciproque de mesures d'entraide judiciaire sur leurs territoires respectifs, ces Parties auront la faculté de régler leurs rapports mutuels en ce domaine en se fondant exclusivement sur ces systèmes nonobstant les dispositions de la présente Convention. Les Parties Contractantes qui excluent ou viendraient à exclure de leurs rapports mutuels l'application de la présente Convention, conformément aux dispositions du présent paragraphe, de-

ront adresser une notification à cet effet au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 27.

1. La présente Convention demeurera ouverte à la signature des Membres du Conseil de l'Europe. Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire Général du Conseil.

2. La Convention entrera en vigueur 90 jours après la date du dépôt du troisième instrument de ratification.

3. Elle entrera en vigueur à l'égard de tout signataire qui la ratifiera ultérieurement 90 jours après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 28.

1. Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à la présente Convention. La résolution concernant cette invitation devra recevoir l'accord unanime des Membres du Conseil ayant ratifié la Convention.

2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt, auprès du Secrétaire Général du Conseil, d'un instrument d'adhésion qui prendra effet 90 jours après son dépôt.

Article 29.

Toute Partie Contractante pourra, en ce qui la concerne, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Cette dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par le Secrétaire Général du Conseil.

Article 30.

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Membres du Conseil et au Gouvernement de tout Etat ayant adhéré à la présente Convention :

a) les noms des signataires et le dépôt de tout instrument de ratification ou d'adhésion ;

b) la date de l'entrée en vigueur ;

c) toute notification reçue en application des dispositions du paragraphe 1 de l'article 5, du paragraphe 3 de l'article 7, du paragraphe 6 de l'article 15, du paragraphe 2 de l'article 16, de l'article 24, des paragraphes 3 et 4 de l'article 25 et du paragraphe 4 de l'article 26 ;

d) toute réserve formulée en application des dispositions du paragraphe 1 de l'article 23 ;

e) le retrait de toute réserve effectué en application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 23 ;

f) toute notification de dénonciation reçue en application des dispositions de l'article 29 et la date à laquelle celle-ci prendra effet.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le 20 avril 1959, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil en enverra copie certifiée conforme aux Gouvernements signataires et adhérents.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche : Réserve au paragraphe 1 de l'article 1er

L'Autriche n'accordera l'entraide judiciaire que dans les procédures visant des infractions également punissables selon le droit autrichien dont la répression serait, au moment où l'entraide est demandée, de la compétence des autorités judiciaires.

Réserve à l'alinéa (a) de l'article 2

L'Autriche refusera l'entraide judiciaire pour les infractions énoncées à l'alinéa (a).

Réserve à l'alinéa (b) de l'article 2

Par «autres intérêts essentiels de son pays», l'Autriche entend notamment la protection de l'obligation du secret prévue par la législation autrichienne.

Déclaration concernant le paragraphe 1 de l'article 5

L'Autriche soumettra l'exécution des commissions

rogatoires aux fins de perquisition ou saisie d'objets aux conditions stipulées à l'alinéa (c).

Déclaration concernant le paragraphe 2 de l'article 16

L'Autriche exigera que les demandes d'entraide judiciaire et pièces annexes qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 15, seront adressées directement aux autorités judiciaires pénales autrichiennes ou au ministère public autrichien, soient accompagnées d'une traduction en langue allemande.

Déclaration concernant l'article 24

Au fins de la présente Convention, l'Autriche considérera comme autorités judiciaires autrichiennes les tribunaux de l'ordre pénal, le ministère public et le Ministère fédéral de la Justice.

Leopold Figl

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

Au moment de la signature de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, le Gouvernement belge déclare :

1. qu'il fait usage de la faculté prévue au paragraphe 1 (b) de l'article 5 de la Convention et ne permettra l'exécution des commissions rogatoires aux fins de perquisition ou saisie d'objets que pour des faits susceptibles de donner lieu à extradition;

2. qu'il formule les réserves suivantes :

a) le prêt de détenus visé à l'article 11 ne sera pas autorisé;

b) la communication des «mesures postérieures» visée à l'article 22 ne sera pas faite automatiquement; toutefois, la possibilité de cette communication ne sera pas exclue dans des cas d'espèce et sur demande des autorités intéressées;

c) Le Gouvernement belge, nonobstant les dispositions de l'article 26, se réserve le droit de maintenir ou de conclure avec des pays limitrophes des traités bilatéraux ou multilatéraux offrant des possibilités plus larges pour l'entraide judiciaire en matière pénale.

P. Wigny

Pour le Gouvernement du Royaume de Danemark :

Kjeld Philip

Pour le Gouvernement de la République française :

Le Gouvernement français déclare que, en raison de l'organisation interne et du fonctionnement du casier judiciaire en France, les autorités qui en sont chargées se trouvent dans l'impossibilité matérielle de donner automatiquement avis aux Parties Contractantes à la présente Convention, conformément à l'article 22, des

mesures intervenues postérieurement à la condamnation de leurs ressortissants—telles que les mesures de grâce, de réhabilitation ou d'amnistie—qui font l'objet d'une inscription au casier judiciaire.

Il donne cependant l'assurance que ces autorités, lorsqu'elles en seront requises à propos de cas particuliers, préciseront dans la mesure du possible auxdites Parties Contractantes la situation pénale de leurs ressortissants.

Le Gouvernement français déclare que, doivent être considérées comme autorités judiciaires françaises aux fins de la présente Convention les autorités suivantes :

— les premiers présidents, présidents, conseillers et juges des juridictions répressives,

— les juges d'instruction desdites juridictions,

— les membres du ministère public près lesdites juridictions, à savoir :

— les procureurs généraux,

— les avocats généraux,

— les substituts des procureurs généraux,

— les procureurs de la République et leurs substituts,

— les représentants du ministère public auprès des tribunaux de police.

— les commissaires du gouvernement près les tribunaux des forces armées.

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

von MERKATZ

Pour le Gouvernement du Royaume de Grèce :

Le Gouvernement hellénique formule des réserves formelles sur les articles 4 et II de la Convention, leur acceptation étant incompatible avec les articles 97 et 459 du Code hellénique de procédure pénale.

CAMBALOURIS

Pour le Gouvernement de la République islandaise :

Pour le Gouvernement d'Irlande :

Pour le Gouvernement de la République italienne :

PELLA

Pour le Gouvernement du Grand Duché de Luxembourg :

E. SCHAUS

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas

Pour le Gouvernement du Royaume de Norvège :

Pour le Gouvernement du Royaume de Suède :

Leif BELFRAGE

Pour le Gouvernement de la République turque :

Pour le Gouvernement du Royaume - Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀμοιβαίας Δικαστικῆς Συνδρομῆς Ἐπί Ποινικῶν Ὑποθέσεων.

Προοίμιον.

Αἱ ὑπογράφουσαι Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης,

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τυγχάνει ἡ πραγματικοποίησις στενωτέρου συνδέσμου μεταξύ τῶν Μελῶν αὐτοῦ.

Πιστεύουσαι ὅτι ἡ υἱοθέτησις κοινῶν κανόνων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δικαστικῆς ἀλληλοβοηθείας ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων θέλει συντείνει εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀμοιβαία δικαστικὴ συνδρομὴ ἀποτελεῖ θέμα συναφὲς τῷ τῆς ἐκδόσεως, ὅπερ ἀπετέλεσεν ἤδη ἀντικείμενον συμβάσεως ὑπὸ χρονολογίαν 13ης Δεκεμβρίου 1957,

Συνωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται ὅπως παράσχωσιν ἀλλήλοις, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὴν εὐρύτεραν δυνατὴν δικαστικὴν συνδρομὴν ἐν πάσῃ διαδικασίᾳ ἀφορώσῃ παραβάσει ὧν ἡ καταστολὴ τυγχάνει ἀναγκία, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξαιτεῖται ἡ βοήθεια τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ αἰτούντος Μέρους.

2. Ἡ παρῶσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκτελέσεως καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἀποφάσεων περὶ συλλήψεως, οὔτε ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν παραβάσεων τῶν μὴ ἀποτελουσῶν παραβάσεις τοῦ κοινῶν δικαίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δικαστικὴ συνδρομὴ δύναται νὰ μὴ χορηγηθῇ :

α) ἐὰν ἡ αἴτησις ἀφορᾷ παραβάσεις τὰς ὁποίας τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θεωρεῖ εἴτε ὡς πολιτικὰ ἀδικήματα, εἴτε ὡς ἀδικήματα, συναφῆ πρὸς τὰ πολιτικὰ τοιαῦτα, εἴτε ὡς φορολογικὰς παραβάσεις.

β) ἐὰν τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θεωρῆ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς αἰτήσεως δύναται νὰ θίξῃ τὴν κυριαρχίαν, τὴν ἀσφάλειαν τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ἄλλα οὐσιώδη συμφέροντα τῆς χώρας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Δικαστικαὶ παραγγελίαι.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει μεριμνήσει ἕνα ἐκτελεσθῶν, κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ προβλεπομένους τύπους αἱ ἀφορῶσαι ποινικὴν ὑπόθεσιν δικαστικὰ παραγγελίαι αἱ ἀπευθυνόμεναι πρὸς αὐτὸ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ αἰτούντος Μέρους καὶ ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῶν πράξεων ἢ τὴν διαβίβασιν πειστηρίων δικογράφων ἢ ἐγγράφων.

2. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν Μέρους ἐπιθυμῆ ὅπως οἱ μάρτυρες ἢ οἱ πραγματογνώμονες καταθέσωσιν ἐνόρκως, τοῦτο θέλει ρητῶς ζητηθῆ ὑπ' αὐτοῦ, τὸ δὲ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα τοῦτο, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος τῆς χώρας αὐτοῦ δὲν ἀντίκειται πρὸς τοῦτο.

3. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους δύναται νὰ μὴ διαβιβάσῃ εἰμὴ μόνον ἐπικεκυρωμένα ἀκριβῆ ἀντίγραφα ἢ φωτοτυπίας τῶν αἰτηθεισῶν δικογραφικῶν ἢ ἐγγράφων. Ἐὰν ὅμως τὸ αἰτοῦν Μέρους ζητήσῃ ρητῶς ὅπως διαβιβασθῶν τὰ πρωτότυπα, τὸ αἴτημα τοῦτο θέλει ἱκανοποιηθῆ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἄν τὸ αἰτοῦν Μέρους ζητήσῃ τοῦτο ρητῶς, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει γνωρίσει αὐτῷ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον ἐκτελέσεως τῆς δικαστικῆς παραγγελίας. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι

ἀρχαὶ καὶ οἱ διάδικοι δύναται νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐφ' ὅσον τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους συναινῇ πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρους δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα ὅπως ἐξαρτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν τῶν ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐρεύνης ἢ τὴν κατάσχεσιν ἀντικειμένων, ἐκ μιᾶς πλειόνων τῶν ἀκολούθων προϋποθέσεων :

α) Τὸ αἰτιολογοῦν τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν ἀδίκημα δέον νὰ εἶναι ἀξιοποιον κατὰ τὸν νόμον τοῦ τε αἰτούντος καὶ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

β) Τὸ αἰτιολογοῦν τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν ἀδίκημα δέον νὰ εἶναι ἐκ τῶν δικαιολογούντων τὴν ἐκδοσιν ἐν τῇ χώρᾳ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις.

γ) Ἡ ἐκτέλεσις τῆς δικαστικῆς παραγγελίας δέον νὰ συμβιβάζεται πρὸς τὸν νόμον τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους.

2. Ἐφ' ὅσον ἐν Συμβαλλόμενον Μέρους κάμη δῆλωσιν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα πᾶν ἕτερον Μέρους δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν κανόνα τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν παράδοσιν τῶν ἀντικειμένων, δικογραφικῶν ἢ ἐγγράφων ὧν αἰτεῖται ἡ διαβίβασις, ἐὰν ταῦτα ἀναγκαιῶσιν αὐτῷ δι' ἐκκρεμοῦσαν ποινικὴν διαδικασίαν.

2. Τὰ ἀντικείμενα, ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν δικογραφικῶν καὶ ἐγγράφων, τὰ διαβιβασθέντα εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῆς παραγγελίας, θέλου ἐπιστραφῆ τὸ ταχύτερον δυνατὸν ὑπὸ τοῦ αἰτήσαντος πρὸς τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, ἐκτὸς ἂν τοῦτο παραιτηθῇ τῆς ἐπιστροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ἐπίδοσις δικογράφων καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐμράνισις μαρτύρων πραγματογνομόνων καὶ δικωκομένων πρὸς τῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικογράφων καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν πρὸς τοῦτο ἀποστελλομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος Μέρους.

Ἡ ἐπίδοσις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ δι' ἀπλῆς ἀποστολῆς τοῦ δικογράφου ἢ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν παραλήπτην. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν Μέρους ρητῶς ζητήσῃ τοῦτο, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει ἐνεργῆσῃ ταύτην κατὰ τινὰ τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ προβλεπομένων τύπων διὰ τὰς ἀναλόγους ἐπιδόσεις, ἢ κατὰ τινὰ εἰδικὸν τύπον συμβιβάζομενον πρὸς τὴν νομοθεσίαν ταύτην.

2. Ἡ ἐπίδοσις θέλει ἀποδειχθῆ δι' ἀποδείξεως παραλαβῆς χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ παραλήπτη ἢ διὰ δηλώσεως τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους, διαπιστούσης τὸ γεγονός, τὸν τύπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως. Ἐκάτερον τῶν ἐγγράφων τούτων θέλει ἀμέσως διαβιβασθῆ εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρους. Αἰτήσῃ τούτου, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει διευκρινήσῃ ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ἐγένετο συμφώνως τῷ νόμῳ. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γίνῃ, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Μέρους θέλει ἀμέσως γνωρίσει τὸν λόγον τούτου εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρους.

3. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρους δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν ἢ προοριζομένη διὰ πρόσωπον διωκόμενον εὐρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ διαβιβασθῆ εἰς τὰς Ἀρχὰς αὐτοῦ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας πρὸ τῆς ὀριζομένης διὰ τὴν ἐμφάνισιν. Ἡ προθεσμία αὕτη θέλει καθορισθῆ ἐν τῇ

ρηθείση δηλώσει και δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς 50 ἡμέρας.

Ἡ προθεσμία αὕτη θέλει ληφθῆ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας ἐμφανίσεως καὶ κατὰ τὴν διαβίβασιν τῆς κλήσεως.

Ἄρθρον 8.

Ὁ μάρτυς ἢ ὁ πραγματογνώμων ὅστις δὲν ἤθελε ἐμφανισθῆ κατόπιν κλήσεως, ἢς ἢ ἐπίδοσις ἤθελε ζητηθῆ, δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῆ, ἔστω καὶ ἂν ἡ κλήσις περιέχῃ σχετικὴν ἀπειλήν, εἰς οἰονδήποτε κύρωσιν, ἢ ἀναγκαστικὸν μέτρον, ἐκτὸς ἐὰν μεταβῆ ἐν συνεχείᾳ ἐκουσίως εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους καὶ κλητευθῆ ἐκεῖ ἐκ νέου νομίμως.

Ἄρθρον 9.

Αἱ καταβλητέαι ἀποζημιώσεις, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος Μέρους ἀποδοτέα εἰς τὸν μύρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα ἐξοδα ταξιδίου καὶ διατριβῆς θέλουν ὑπολογισθῆ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτῶν καὶ θέλουν χορηγηθῆ αὐτοῖς βάσει διατιμῆσεων ἴσων τοῦλάχιστον πρὸς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατιμῆσεων καὶ κανονισμῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐνθα γενήσεται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν τὸ αἰτοῦν Μέρος κρίνῃ ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐμφάνισις μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος τινος ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν αὐτοῦ εἶναι εἰδικῶς ἀναγκαία, θέλει ποιήσασθαι μνείαν τούτου ἐν τῇ αἰτήσῃ ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως, τὸ δὲ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους θέλει καλέσει τὸν μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα τοῦτο ὅπως ἐμφανισθῆ.

Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους θέλει γνωρίσει εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος τὴν ἀπάντησιν τοῦ μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ αἰτήσις ἢ ἡ κλήσις θέλει ἀναφέρει τὸ κατὰ προσέγγισιν ποσὸν τῶν καταβληθησομένων ἀποζημιώσεων, ὡς καὶ τῶν ἀποδοθησομένων ἐξόδων ταξιδίου καὶ διατριβῆς.

3. Ἐὰν ὑποβληθῆ αὐτῷ σχετικὸν αἴτημα, τὸ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους δύναται νὰ χορηγήσῃ προκαταβολὴν εἰς τὸν μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα. Τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς θέλει ἀναγραφῆ ἐπὶ τοῦ κλητηρίου καὶ ἀποδοθῆ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

Ἄρθρον 11.

1. Πᾶς κρατούμενος οὗ ἢ προσωπικὴ ἐμφάνισις ὡς μάρτυρος ἢ πρὸς κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασιν ζητεῖται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, θέλει μεταχθῆ προσκαιρῶς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἐνθα πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν ἢ ἐξέτασις ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐπαναγωγῆς αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους προθεσμίας καὶ ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 ἐν ᾧ μέτρῳ δύναται αὐταὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν.

Τὴν μεταγωγὴν δύναται τὸ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους νὰ ἀρνηθῆ:

α) ἐὰν τὸ κρατούμενον πρόσωπον δὲν συναινῆ εἰς ταῦτα.

β) ἐὰν ἡ παρουσία αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαία εἰς ποινικὴν διαδικασίαν ἐκκρεμοῦσαν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους.

γ) ἐὰν ἡ μεταγωγὴ αὐτοῦ δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν κράτησιν του ἢ

δ) ἐὰν ἄλλοι ἐπιτακτικοὶ λόγοι ἀντίκεινται εἰς τὴν μεταγωγὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

2. Ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιπτώσει καὶ ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2, ἢ διέλευσις τοῦ κρατουμένου ἐξ ἔδαφους τρίτου Κράτους Μέρους τῆς παρουσίας Συμβάσεως, θέλει χορηγηθῆ κατόπιν αἰτήσεως συνοδευομένης ὑπὸ παντὸς χρησίμου ἐγγράφου καὶ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τοῦ Μέρους ἐξ οὗ αἰτεῖται ἢ διέλευσις.

Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος, δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅπως χορηγήσῃ τὴν διέλευσιν τῶν ὑπρκῶν αὐτοῦ.

3. Τὸ μεταγόμενον πρόσωπον δέον ὅπως παραμείνῃ ὑπὸ κράτησιν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ αἰτοῦντος Μέρους καί,

ἐνδεχομένως ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ Μέρους ἐξ οὗ αἰτεῖται ἢ διέλευσις ἐκτὸς ἐὰν τὸ Μέρος ἐξ οὗ αἰτεῖται ἢ μεταγωγὴ ζητήσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν του.

Ἄρθρον 12.

1. Οὐδεὶς μάρτυς ἢ πραγματογνώμων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἢ ἐθνικότης αὐτοῦ, ἐμφανιζόμενος κατόπιν κλήσεως ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, δύναται νὰ διωχθῆ, νὰ κρατηθῆ ἢ νὰ ὑποβληθῆ εἰς οἰονδήποτε περιορισμὸν τῆς ἀτομικῆς του ἐλευθερίας ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ Μέρους τούτου διὰ πράξεις ἢ καταδίκας προγενεστέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ τοῦ ἔδαφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους.

2. Οὐδὲν πρόσωπον, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἢ ἐθνικότης αὐτοῦ, κλητευόμενον ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ αἰτοῦντος Μέρους ἵνα λογοδοτήσῃ περὶ πράξεων διὰ τὰς ὁποίας διώκεται, δύναται νὰ διωχθῆ, νὰ κρατηθῆ, ἢ νὰ ὑποβληθῆ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον περιορισμὸν τῆς ἀτομικῆς του ἐλευθερίας διὰ πράξεις ἢ καταδίκας προγενεστέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ τοῦ ἔδαφους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους καὶ μὴ καθοριζόμενας ἐν τῇ κλήσει.

3. Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένη ἀσυλία θέλει παύσει ὅταν ὁ μάρτυς, ὁ πραγματογνώμων ἢ τὸ διωκόμενον πρόσωπον, ἂν καὶ σὺν τὴν δυνατότητα ἐπὶ δεκαπέντε συνεχεῖς ἡμέρας ἀπ' ἢς ἢ παρουσία αὐτοῦ δὲν ἀπτητεῖτο πλέον ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, παρέμεινεν ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τούτου, ἢ ἐπανῆλθεν εἰς αὐτὸ ἀφοῦ προηγουμένως τὸ ἐγκατέλειψε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Ποινικὸν Μητρώον.

Ἄρθρον 13.

Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους θὰ ἀνακοινώσῃ ἐν ᾧ μέτρῳ δύναται οἱ παρ' αὐτῷ δικαστικαὶ ἀρχαὶ νὰ λάβωσι τοιαύτας πληροφορίας, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου καὶ πᾶσαν ἐτέραν ἐκ τούτου πληροφορίαν ἣτις ἤθελε ζητηθῆ παρὰ τοῦ αἰτοῦντος Μέρους διὰ τὰς ἀνάγκας ποινικῆς τινῆς ὑποθέσεως.

2. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 1ῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων, θέλει δοθῆ ἱκανοποίησις εἰς τοιαύτην αἰτήσιν ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας, τῶν κανονισμῶν καὶ τῆς πρακτικῆς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς δέον ὅπως ἀναγράφωσι τὰ ἀκόλουθα:

- α) τὴν αἰτοῦσαν ἀρχήν,
- β) τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν λόγον τῆς αἰτήσεως,
- γ) ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὴν ταυτότητα καὶ ἐθνικότητα τοῦ περὶ οὗ ἢ αἰτήσις προσώπου, καὶ
- δ) ἐνδεχομένως τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου.

2. Αἱ περὶ ὧν ἐν ἄρθροις 3, 4 καὶ 5 δικαστικαὶ παραγγελίαι θὰ ἀναφέρουν ἐπὶ πλέον τὴν κατηγορίαν καὶ θὰ περιέχουν συνοπτικὴν ἐκθεσιν τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ περὶ ὧν ἐν ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 δικαστικαὶ παραγγελίαι ὡς καὶ αἱ περὶ ὧν ἐν ἄρθρῳ 11 αἰτήσεις θὰ ἀπευθύνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης τοῦ αἰτοῦντος Μέρους πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους καὶ θὰ ἐπιστρέφονται διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης, αἱ περὶ ὧν πρόκειται δικαστικαὶ παραγγελίαι δύναται νὰ ἀπευθυνθῶσι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ αἰτοῦντος Μέρους πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Μέρους. Αὐταὶ θέλουν ἐπιστραφῆ, μετὰ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν των ἐγγράφων, διὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1ῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης ὁδοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ἐν παραγράφῳ 1η τοῦ ἄρθρου 13 αἰτήσεις δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ πρὸς δ ἡ αἰτήσις Μέρους, αἱ δ' ἀπαντήσεις δύνανται νὰ ἐπιστραφῶσι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Αἱ περὶ ὧν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 13 αἰτήσεις θὰ ἀπευθύνωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τοῦ αἰτούντος Μέρους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τοῦ πρὸς δ ἡ αἰτήσις Μέρους.

4. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς, πλὴν τῶν περὶ ὧν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰδίᾳ δ' αἱ αἰτήσεις προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, δύνανται νὰ διαβιβασθοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

5. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἢ ἀπ' εὐθείας διαβίβασις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς παρουσίας Συμβάσεως, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργηθῆ μέσῳ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας (INTERPOL).

6. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, εἴτε νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς δέον ὅπως ἀπευθύνωνται αὐτῷ δι' ἄλλης ὁδοῦ πλὴν τῆς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένης, εἴτε νὰ ζητήσῃ ὅπως, ἐν τῇ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένη περιπτώσει, ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς παραγγελίας κοινοποιηθῆ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης αὐτοῦ.

7. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν θέλει θίξει τὰς διατάξεις τῶν μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἰσχυόντων διμερῶν συμφώνων ἢ διακανονισμῶν, δι' ὧν προβλέπεται ἢ ἀπ' εὐθείας διαβίβασις τῶν αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τῶν Μερῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν θέλει ἀπαιτηθῆ μετάφρασις τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν συνημμένων ἐγγράφων.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ κατὰ τὴν προσχώρησιν αὐτοῦ, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῆ ὅπως αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ συνημμένα ἐγγράφα ἀπευθύνωνται αὐτῷ συνοδευόμενα εἴτε ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, εἴτε ὑπὸ μεταφράσεως εἰς μίαν οἰανδήποτε τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ εἰς ἐκείνην ἐκ τῶν γλωσσῶν τούτων ἣν θέλει ὑποδείξει. Τὰ λοιπὰ Μέρη θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμόσουν τὸν κανόνα τῆς ἀμοιβαιότητος.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν θέλει θίξει τὰς περὶ μεταφράσεως τῶν αἰτήσεων καὶ συνημμένων ἐγγράφων διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐντὸς ἰσχυόντων ἢ μελλόντων νὰ συναφθῶσι μεταξὺ δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Μερῶν συμφώνων ἢ διακανονισμῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ διαβιβαζόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἀποδεικτικὰ καὶ ἐγγράφα ἀπαλλάσσονται πάσης διατυπώσεως ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἄν ἡ λαμβάνουσα αἴτησιν συνδρομῆς ἀρχὴ τυγχάνῃ ἀναρμοδίᾳ ἵνα ἱκανοποιήσῃ αὐτήν, θέλει διαβιβάσει αὐτεπαγγέλτως τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τῆς χώρας αὐτῆς, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ἢ αἰτήσις ἀπηυθύνθη διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, θέλει αὕτη εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ αὐτὸ Μέρος διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 19.

Πᾶσα ἄρνησις δικαστικῆς συνδρομῆς θέλει αἰτιολογηθῆ.

Ἄρθρον 20.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9, ἢ ἐκτέλεσις τῶν αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς δὲν θέλει συνεπάγεσθαι τὴν ἀπόδοσιν οἰωνδήποτε δαπανῶν, ἐξαιρέσει τῶν προκληθεισῶν ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως πραγματοποιή-

μόνων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς δ ἡ αἰτήσις Μέρους καὶ ἐκ τῆς μεταγωγῆς κρατουμένων ἐνεργουμένης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 11.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Αἰτήσις πρὸς ἄσκησιν Ποινικῆς Διώξεως.

Ἄρθρον 21.

1. Πᾶσα καταγγελία ἀπευθυνομένη ὑπὸ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς ἄσκησιν ποινικῆς διώξεως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐτέρου Μέρους, θέλει ἀποτελέσει ἀντικείμενον κοινοποιήσεων μεταξὺ τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης, ἐκτὸς ἐὰν τις ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κάμη χρῆσιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 15 προβλεπομένου δικαιώματος.

2. Τὸ πρὸς δ ἡ αἰτήσις Μέρος θέλει γνωρίσει τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν αἴτησιν περὶ ποινικῆς διώξεως συνέχειαν, καὶ διαβιβάσει ἐνδεχομένως ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 θέλουν ἐφαρμοσθῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1η τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων αἰτήσεων περὶ ποινικῆς διώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Ἀνταλλαγὴ Πληροφοριῶν ἐκ τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου.

Ἄρθρον 22.

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θέλει πληροφορήσει τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέρος περὶ τῶν καταδικῶν καὶ τῶν μεταγενεστέρων μέτρων, τῶν ἀφορώντων τοὺς ὑπηκόους τοῦ Μέρους τούτου καὶ ἐγγραφομένων ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ. Τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης θέλουν κοινοποιήσῃ, ἀλλήλοις τὰς πληροφορίες ταύτας τοῦλάχιστον ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἐὰν τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον θεωρῆται ὑπήκοος δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ πληροφορίες θέλουν κοινοποιηθῆ ἐκάστῳ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχῃ τὴν ἐθνικότητα τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου κατεδικάσθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἢ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ, νὰ διατυπώσῃ ἐπιφυλάξεις ἐν σχέσει πρὸς μίαν ἢ πλείονας ὠρισμένας διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος ὅπερ θὰ ἔχῃ διατυπώσει ἐπιφυλάξιν τινα θέλει ἀποσύρει αὐτὴν εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐπιφυλάξεων θέλει γίνῃ διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

3. Συμβαλλόμενον Μέρος ὅπερ θὰ ἔχῃ διατυπώσει ἐπιφυλάξιν ἐν σχέσει πρὸς διάταξιν τινα τῆς Συμβάσεως δὲν δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ὑφ' ἐτέρου Μέρους, εἰμὴ ἐν ᾧ μέτρῳ τὸ πρῶτον θὰ ἔχῃ ἀποδεχθῆ τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἄρθρον 24.

Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἢ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ προσδιορίσῃ ποίας Ἀρχὰς θέλει τοῦτο θεωρῆσει ὡς δικαστικὰς τοιαύτας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἐπὶ τῶν μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Αὕτη θέλει ἐπίσης ἐφαρμόζεσθαι, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀλγερίαν καὶ τοὺς πέραν τῶν θαλασσῶν νομούς, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὸ ὑπὸ Ἰταλικὴν διοίκησιν ἐδαφος τῆς Σομαλίας.

3. Ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὸ LAND τοῦ Βερολίνου διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

4. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω—Χωρῶν, ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἔδαφος αὐτοῦ. Τὸ Βασίλειον δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἀντίλλας, τὸ Σουρινάμ καὶ τὴν Ὀλλανδικὴν Νέαν Γουϊνέαν, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

5. Δι' ἀπ' εὐθείας διακανονισμοῦ μεταξύ δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ διακανονισμῷ τούτῳ συνομολογηθησομένους ἄρθρους, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς πᾶν ἔδαφος τινὸς ἐκ τῶν Μερῶν τούτων, πλὴν τῶν περὶ ὧν ἐν παραγράφοις 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔδαφῶν, τοῦ ὁποίου αἱ διεθνεῖς σχέσεις ρυθμίζονται ὑπὸ τινος τῶν Μερῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 15 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16, ἡ παρούσα Σύμβασις καταργεῖ, ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται, τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τῶν διμερῶν συνθηκῶν, συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν, τὰς διεπούσας μεταξύ δύο Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

2. Ἄλλ' ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν θέλει θίξει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν διατάξεων πάσης ἄλλης διμεροῦς ἢ πολυμεροῦς διεθνούς συμβάσεως, τῆς ὁποίας ῥήτραι τινὲς διέπουν ἢ θέλουν διέπει, ἐντὸς ὠρισμένου πεδίου, εἰδικὰς μορφὰς τῆς δικαστικῆς συνδρομῆς.

3. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύναται νὰ συνάψουν μεταξύ αὐτῶν διμερῆ ἢ πολυμερῆ σύμφωνα ἀφορῶντα τὴν δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ πρὸς διευκλύνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων ἀρχῶν.

4. Ὅταν μεταξύ δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ δικαστικὴ συνδρομὴ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐνεργῆται βάσει ὁμοιομόρφου νομοθεσίας ἢ εἰδικοῦ καθεστώτος προβλεπόντος τὴν ἀμοιβαίαν ἐφαρμογὴν μέτρων δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, τὰ Μέρη ταῦτα δικαιούνται ὅπως ρυθμίσουν τὰς ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ἀμοιβαίας σχέσεις αὐτῶν ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν συστημάτων τούτων, παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἄτινα συμφώνως ταῖς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, ἀποκλείουσιν ἢ ἤθελον ἀποκλείσει τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὀφείλουν νὰ ἀπευθύνουν σχετικὴν κοινοποίησιν πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει παραμείνει ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ὁσυχῇ 90 ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς τρίτης πράξεως κυρώσεως.

3. Θέλει δ' ἰσχύσει αὕτη ἐναντι παντὸς Μέρους ὅπερ ὑπογράψῃ, θέλει κυρώσει αὐτὴν μεταγενεστέρως, 90 ἡμέρας μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς πράξεως κυρώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 28.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ καλέσῃ πᾶν Κράτος μὴ μέλος τοῦ Συμβουλίου ἵνα προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. Ἡ ἀφορῶσα τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀπόφασις δέον ὅπως τύχῃ τῆς ὁμοφώνου ἐγκρίσεως τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν κυρωσάντων τὴν Σύμβασιν.

2. Ἡ προσχώρησις θέλει ἐνεργηθῆ διὰ τῆς καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου, πράξεως προσ-

χωρήσεως ἣτις θέλει ἰσχύσει 90 ἡμέρας μετὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 29.

Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, δι' ὅσον ἀφορᾷ ἑαυτό, νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν ἀπευθύνον σχετικὴν κοινοποίησιν πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ἡ τοιαύτη καταγγελία θέλει ἰσχύσει ἐξ ἑξῆς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει κοινοποιήσῃ εἰς τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παντὸς Κράτους προσχωρήσαντος εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν :

α) τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων καὶ τὴν κατάθεσιν πάσης πράξεως κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

β) τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος.

γ) πᾶσαν κοινοποίησιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7, τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16, τοῦ ἄρθρου 24, τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 26.

δ) πᾶσαν ἐπιφύλαξιν διατυπωμένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 23.

ε) τὴν παραίτησιν πάσης ἐπιφυλάξεως, γενομένης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 23.

στ) πᾶσαν κοινοποίησιν καταγγελίας λαμβανομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 29, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφ' ἧς αὕτη θέλει ἰσχύσει.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑποφαινόμενοι, νομίμως ἐξουσιοδοτηθέντες πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Συνετάγῃ ἐν Στρασβούργῳ τὴν 20ην Ἀπριλίου 1959, εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύον, εἰς ἐν καὶ μόνον ἀνίτυπον ὅπερ θέλει παραμείνει καταθεθειμένον εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου θέλει ἀποστείλει βεβαιωμένον ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπογραφούσας ἢ προσχωρούσας Κυβερνήσεις.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐπιφύλαξις περὶ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1ου

Ἡ Αὐστρία θέλει χορηγήσῃ τὴν δικαστικὴν βοήθειαν μόνον κατὰ τὰς διαδικασίας τὰς ἀφορώσας παραβάσεις ἀξιοποίνους καὶ κατὰ τὸ αὐστριακὸν δίκαιον, ὧν ἡ καταστολὴ θὰ ἦτο, καθ' ἣν στιγμὴν αἰτεῖται ἡ βοήθεια, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ἐπιφύλαξις περὶ ἐδαφίου (α) τοῦ ἄρθρου 2.

Ἡ Αὐστρία δὲν θέλει παράσχει βοήθειαν διὰ τὰς ἐν ἐδαφίῳ (α) ἀναγραφόμενας παραβάσεις.

Ἐπιφύλαξις περὶ ἐδαφίου (β) τοῦ ἄρθρου 2.

Διὰ τῶν «ἄλλων οὐσιωδῶν συμφερόντων τῆς χώρας αὐτοῦ» ἡ Αὐστρία ἐννοεῖ ἰδίᾳ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς νομοθεσίας ὑποχρέωσιν τηρήσεως μυστικοῦ.

Δήλωσις ἀφορῶσα τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 5

Ἡ Αὐστρία θέλει ὑποβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν ἐπὶ σκοπῷ ἐρεύνης ἢ κατασχέσεως ἀντικειμένου, εἰς τοὺς ἐν ἐδαφίῳ (γ) συνομολογουμένους ἄρθρους.

Δήλωσις ἀφορῶσα τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 16.

Ἡ Αὐστρία θέλει ἀπαιτήσῃ ὅπως αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς καὶ τὰ συνημμένα αὐταῖς ἔγγραφα ἄτινα, κατὰ παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15, θέλουν ἀποσταλῆ ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς αὐστριακὰς ποινικὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἢ εἰς τὴν αὐστριακὴν εἰσαγγελίαν, συνοδεύονται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν.

Δήλωσις ἀφορῶσα τὸ ἄρθρον 24

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἡ Αὐστρία θέλει θεωρήσῃ ὡς αὐστριακὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τὰ ποι-

νικά δικαστήρια, τὴν εἰσαγγελίαν καὶ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

LEOPOLD FIGL
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ :

1. ὅτι ποιεῖται χρῆσιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 1(β) ἄρθρου 5 προβλεπομένου δικαιώματος καὶ δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν ἐπὶ σκοπῶν ἐρεύνης ἢ κατασχέσεως ἀντικειμένου, εἰμὴ διὰ πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἔκδοσιν.

2. ὅτι διατυποῖ τὰς ἀκολούθους ἐπιφυλάξεις :

α) ὁ περὶ ἐν ἄρθρῳ II δανεισμὸς κρατουμένων δὲν θέλει ἐπιτραπῆ.

β) ἡ κοινοποίησις τῶν «μετεγενεστέρων μέτρων» περὶ ὧν ἐν ἄρθρῳ 22 δὲν θὰ ἐνεργῆται αὐτομάτως, ἐν τούτοις, ἡ δυνατότης τοιαύτης κοινοποιήσεως δὲν θέλει ἀποκλεισθῆ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀρχῶν.

γ) ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26, ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα ὅπως διατηρήσῃ ἢ συνάψῃ μεθ' ὁμόρων χωρῶν διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς συνθήκας παρεχούσας εὐρυτέρας δυνατότητας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

P. WIGNY

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας :

KJELD PHILIP

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας :

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι, λόγῳ τῆς ἐσωτερικῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ποινικοῦ μητρώου ἐν Γαλλίᾳ, αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι εὐρίσκονται ἐκ τῶν πραγμάτων ἐν ἀδυναμίᾳ ὅπως γνωρίζουν αὐτομάτως εἰς τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη τῆς παρουσίας Συμβάσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22, τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα μεταγενεστέρως τῆ καταδίκη τῶν ὑπηκόων των - ὡς τὰ μέτρα τῆς χάριτος, τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ τῆς ἀμνηστίας - ἄτινα ἐγγράφονται ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ.

Παρέχει ἐν τούτοις τὴν βεβαίωσιν ὅτι αἱ ὡς ἄνω ἀρχαί, ὅταν τοῦτο θέλῃ αἰτηθῆ ἐξ αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς εἰδικὰς περιπτώσεις, θέλουν διευκρινῆσαι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς τὰ ρηθέντα Συμβαλλόμενα Μέρη, τὴν ποινικὴν κατάστασιν τῶν ὑπηκόων των.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δέον ὅπως θεωρηθῶν δικαστικαὶ ἀρχαὶ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρουσίας Συμβάσεως αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαί :

— οἱ πρῶτοι πρόεδροι, πρόεδροι, μέλη τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

— οἱ ἀνακριταὶ τῶν δικαστηρίων τούτων.

— οἱ εἰσαγγελεῖς Ἀκυρωτικοῦ καὶ ἐφετῶν.

— οἱ Ἀντεισαγγελεῖς Ἀκυρωτικοῦ καὶ ἐφετῶν.

— οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν.

— οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς πλημμελειοδικῶν.

— οἱ παρὰ πταισματοδίκαις ἐκπρόσωποι τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

— οἱ κυβερνητικοὶ ἐπίτροποι παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας :

VON MERKATZ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διατυποῖ ρητὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 11 τῆς Συμβάσεως, τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν οὐσῆς ἀσυμβιβάστου πρὸς τὰ ἀρθρα 97 καὶ 459 τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

KAMΠΑΛΟΥΡΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰσλανδικῆς Δημοκρατίας :

Διὰ τὴν Ἰρλανδικὴν Κυβέρνησιν :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας :

PELLA

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου :

E. SCHAUS

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας :

LEIF BELFRAGE

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας :

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4219

Περὶ αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν ἀριθμῶν τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνῶμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τοὺς ἤδη ἰσχύοντες ὀργανικοὺς ἀριθμοὺς τῶν μονίμων Ἀξιωματικῶν Β.Ν. (Μάχιμοι, Κλάδων καὶ Πληρωμάτων) προστίθενται καὶ οἱ ἀκόλουθοι :

Ἀντιπλοίαρχοι 8

Πλωτάρχαι 18

Ὑποπλοίαρχοι 24

2. Εἰς τοὺς ἤδη ἰσχύοντες ὀργανικοὺς ἀριθμοὺς τῶν μονίμων Ὑπαξιωματικῶν Β. Ν. (Εἰδικότητων καὶ Τεχνῶν) προστίθενται καὶ οἱ ἀκόλουθοι :

Ἀρχικελευσταὶ 42

Κελευσταὶ 68

Ὑποκελευσταὶ Α' 90

3. Οἱ προστιθέμενοι ὡς ἄνω νέοι ὀργανικοὶ ἀριθμοὶ κατανέχονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ βαθμοὺς, μεταξὺ τῶν κατηγοριῶν τῶν Ἀξιωματικῶν (Μάχιμοι—Κλάδων—Πληρωμάτων) καὶ Ὑπαξιωματικῶν (Εἰδικότητων καὶ Τεχνῶν), διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

1. Δημιουργεῖται ἐν τῷ Β.Ν. Κλάδος Ναυτικοῦ Ἀθλητισμοῦ, συνιστωμένου πρὸς τοῦτο δύο ὀργανικῶν θέσεων Σημαιοφόρου ἢ Ἀνθυποπλοίαρχου καὶ μίᾳ ὀργανικῆς θέσεως Ὑποπλοίαρχου. Τὰ προσόντα κατατάξεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τούτων ὀρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Κλάδου Ναυτικοῦ Ἀθλητισμοῦ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν Β.Ν.».

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας διατάξεως ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου, αἱ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων πληρωθῶσι διὰ μονιμοποίησεως ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Β.Ν. μετὰ τὸν βαθμὸν ὃν κατέχουν ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπερδιετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ καὶ ἀσχολουμένων εἰς τὸν Ναυτικὸν Ἀθλητισμὸν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος συζητῆσεται καὶ ἡ ἀρχαιότης τῶν μονιμοποιηθησομένων.

"Αρθρον 3.

1. Η περίπτωσης (γ) τής παραγράφου 1 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 2387/1953, ως τούτο τροποποιήθη διά του Ν.Δ. 2470/53 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«Εκ τών εν Ελλάδι υπηρετούντων μονίμων εν ενεργεία ανωτάτων Αξιωματικών του Β.Ν. τών τοποθετημένων εις οργανικάς θέσεις τών Ενόπλων Δυνάμεων. "Απαντες οί ανωτέρω μετέχουσι μετά ψήφου».

"Αρθρον 4.

1. Εις την κατά τας κειμένας διατάξεις λογιζομένην ως πραγματικήν στρατιωτικήν υπηρεσίαν προς παρηγήν τών λόγω πολυετίας πάσης φύσεως προσαυξήσεων ή καθορισμόν αποδοχών, λογίζεται δι' άπαντας τούς στρατιωτικούς και ό μη συμπίπτων προς έτέραν δημοσίαν υπηρεσίαν χρόνος δύο έτών σπουδών εις ανωτάτην ήμεδαπήν ή άλλοδαπήν Σχολήν, εάν μετά τας σπουδās ταύτας άπεκτήθη πτυχίον άποτελοῦν κατά Νόμον προσόν διά την κατάταξιν εις τόν Κλάδον εις όν ό στρατιωτικός άνήκει.

2. Ο ανωτέρω ύπολογισμός τών δύο έτών σπουδών ισχύει και διά τούς εισελθόντας ή εισερχομένους εις τó στράτευμα ύπό την ιδιότητα του τελειοφοίτου τών ως άνω Σχολών συμφώνως προς τās ειδικās περί τούτων διατάξεις.

"Αρθρον 5.

Αί οργανικά θέσεις τών Σημαιοφόρων Διδασκάλων αυξάνονται κατά πέντε (5) επί ανάλογω μειώσει τών θέσεων του βαθμού τών Αρχικελευστών του αυτού Κλάδου.

Έν Αθήναις τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΑΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΤΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Γ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ